

“Dacă prin vot am putea schimba ceva, nimeni nu ne-ar mai lăsa să votăm.” – Mark Twain

Vezi cum printre oameni din ce în ce mai sărăciți și mai retardați, sunt împărțite pungi cu rahat electoral... produs de diferite partide. Parcă te simți în India, cea mai mare democrație a Planetei. Vezi afișe electorale și bannere cu candidați zâmbitori, și hoarde de electori sărăntoci, din ce în ce mai aproape de marginea prăpastiei. Care sunt oare cauzele care au produs această mizerie?

Dacă trăia pe aici la acest moment un fel de Einstein sau Darwin sau Iisus, oare se ducea el să voteze? Ajungea oare să susțină măcar cu un vot pe careva dintre șmecheri... sau analiza toată schema și decidea că nu merită să facă un pas, că nu are pentru cine? Poate oare un om inteligent “să fie convins” de careva dintre candidați, sau constați repede că “nu este acolo nici un fel de brânză”. Te întrebi de ce oare la diferite alegeri există o mare parte dintre oamenii inteligenți care “nu mai participă la urne”... care nu mai au iluzia că votul poate să aducă ceva bine? Este ușor de constatat că acei candidați care au șanse reale trebuie să fie pe placul majorității imbecilizate, a pupătorilor de moaște și a altor iraționali incuți pe care să îi reprezinte cu succes. Trebuie “să fie de-a lor”, să existe o anumită căldășie la nivel de sentimente. O căldășie între escroci și proști. Constați că se conturează aici două entități. Escrocii și proștii. Iar împreună, ele creează un sistem cu o funcționare minunată, care produce un dezastru economico-social, politic, de mediu, demografic, cultural șamd. Sistemul este bine închegat: proștii și incuții reprezintă o masă din ce în ce mai masivă în societate, iar mafiile politice sunt din ce în ce mai structurate, mai influente, mai perfide și mai puternice. Combinația de escroci cu proști face ca probabilitatea ieșirii din sărăcie și mizerie să fie foarte redusă; dezvoltare durabilă... hai să fim serioși.

Circula pe Facebook o poză cu o vidanță pe care scria că transportă promisiuni electorale. Și vezi cum prin zone sărace unde colcăie incultura... se împart plase de către soldații marginali ai partidelor, pungi cu ceva rahat electoral, ca simbol al neputinței.

Pe de o parte ai o mare masă de oameni, în care numeric majoritatea au capacitate intelectuală redusă, sunt foarte mulți incuți, proști, imbecilizați, care sunt ușor manipulabili și care pot să fie cumpărați cu o plasă de rahat electoral. Poporul, reprezentat de majoritate, este foarte deștept. Poporul, în imensa lui înțelepciune, după ce a fost fericit că cei 2 Ceaușescu (Geniile Carpaților) au fost împușcați creștinește ca 2 câini jechoși fix de Sărbătoarea Crăciunului... acum consideră că Ceaușescu a fost cel mai bun președinte al acestei țări (sondaj realizat de INSCOP Research, la început de iulie 2014). Totodată, o mare parte din această masă de oameni este la un nivel perfect imbecilizat: “42% dintre români cred că Soarele se învârtă în jurul Pământului”, conform studiului realizat de Facultatea de Sociologie din cadrul Universității București, în iulie 2010 (adică, ai putea constata că 42% sunt un fel de animale primitive, medievale... care încă nu au trecut de la modelul geocentric la modelul heliocentric). Cu o astfel de performantă capacitate de analiză a situației, această masă de oameni urmează să aleagă din nou.

Pe de altă parte, ai politrucii și șleahtele de partid din spatele lor, niște mafii organizate și unse cu toate alifiile, care încearcă să utilizeze orice modalitate pentru a colecta voturi cât mai multe și a prelua apoi puterea, deci controlul pe resursele din care apoi să înșface cât mai mult. Mafii politice vor să aibă la cheremul lor pârgurile de putere prin care să fure păduri și bani, vile și hoteluri și orice ce se poate prelua. Candidatul la președinție este momeala pentru prostime, iar în spatele lui se află mafia care îl susține financiar și mediatic, pentru ca odată ce a câștigat alegerile, acea mafie să poată să își scoată înzecit și însutit... și de mii și zeci de mii de ori ceea ce a fost investiția. Nu zic că cei care candidează ar trebui să fie niște sfinți, că niciunul dintre noi oamenii, nu este. Dar când începe să se întrevadă cam care sunt caracterele de interes mafiote care au propulsat acești candidați, deja ți se face lehamite. Când mai vezi și câtă demagogie de 2 bani, câtă incompetență, ipocrizie, minciună, câtă lipsă de realism și lipsă de viziune politică este cea care caracterizează aceste nulități intelectuale, te întrebi desigur, ce viitor se poate astfel produce. Cum este oare posibil ca un candidat la președinție, care acum este premier, să împartă în toate direcțiile de unde speră prostire și voturi... din banii publici – comuni (care pe deasupra mai sunt luați și împrumut, și va exista momentul restituirii lor cu tot cu dobândă... trasă pe spatele contribuabililor)?

Implicarea bisericii în toată mizeria asta electorală este mai mult decât perfidă, șacalii sutaniști trăgând din banii publici din care ei să huzurească... pentru a îi manipula pe cei mulți și imbecilizați și spoliați, acele hoarde de pupători de moaște. Interesant de privit este cum biserica are o hrăpăreție inimaginabilă, și cum primește din avuția comună tot felul de terenuri, păduri, hoteluri, școli, clădiri de variate feluri... ca parte a unei afaceri în care din partea clerului există o masivă influențare a electoratului imbecil în favoarea acelor forțe politice care transferă bunurile publice în patrimoniul bisericesc. Fonduri consistente sunt virate către biserici, când acei bani publici nu sunt disponibili pentru oameni care nu mai au medicamente... spitale care

se dărâmă, școli care tind să cadă peste elevi...

Constați că există aici un stat cu structuri din ce în ce mai mafiotizate, aflate la cheremul intereselor de grup ale celor care dețin puterea; există o luptă a diferitelor clanuri mafiotice între ele, dar se constată și o ciudată cooperare transpartinică pe subiecte de interes pentru spoliatori. Până când merg bine afacerile cu terenuri, păduri, lemn șamd, nu prea contează că cei implicați sunt din partide diferite. Există o trecere masivă a averii publice în mâinile private. Aștia din vârfurile structurilor politice nu fură o pâine sau niște bascheți, aștia știu să fure la scară rezonabilă, spre exemplu flota, câte o parcelă de 40.000 de hectare de pădure șamd... ca să fie doar câteva exemple mai relevante. Îți dai seama că te-ar vinde ca ea să își cumpere încă o poșetă. Ar trage 7-8 piei de pe tine și ai tăi, ca el să își mai facă încă o casă. Sunt oameni abili, care își bagă soția sau fiica agramată în Parlamentul European, unde ființa docilă și gracilă te reprezintă pe tine pe bani serioși... trași din impozitarea a tot ce cumperi și a oricărui venit pe care îl realizezi prin trudă; se distrează bine la Bruxelles cât timp tu ești preocupat să nu mori de foame și ești copleșit de lipsuri și griji.

Cum anume poate să ofere votul tău legitimitate unei clase politice din ce în ce mai rupte de realitatea socială... a omului de rând sau a elitelor intelectuale? Legitimezi prin vot clanuri mafiotice din ce în ce mai hrăpărețe și mai indiferente față de trecut, prezent și viitor, o mafie transpartinică ce își promovează doar interesele ei, călcând pe cadavre. Cât timp candidații la președinție organizează un concurs de promisiuni electorale fără nici o acoperire, discursuri pe înțelesul maselor de votanți... unde mai este loc pentru un eventual lider politic de valoare? Cum se poate el manifesta în acest tip de democrație? De ce unui om inteligent îi este mai greu să meargă la vot? Elitele intelectuale (oameni de știință, filosofi, scriitori șamd) au reprezentat întotdeauna o parte infimizezabilă a societății; așa a fost și așa o să fie întotdeauna. Marile mase sunt constituite din oameni cu o capacitate intelectuală mai modestă, mai puțin educați, mai inculți, cei care pot să fie mai ușor manipulați de "lideri" politrucci lipsiți de orice scrupule... șmecheri care sunt dispuși să îi mintă și să îi amăgească pe cei mulți și proști. Iar în democrație, cei mulți sunt cei care contează la momentul când se votează (după aceea săracii și inculții, adică marile mase nu mai contează aproape deloc). Proști, dar mulți. Pe aceștia trebuie să îi faci să meargă să te voteze. Astfel, mesajele sunt adresate lor, la nivelul lor de înțelegere. Sunt calibrate pentru creierile cele primitive, pentru mediocritate, pentru tractoriști, oieri, muncitori de la fabrică, șomeri și coafeze. Adică, este nevoie de propoziții scurte. Clare. Fără termeni care sunt mai puțin folosiți. Plus o pungă cu mită electorală. Băscuțe, pixuri, rahat, frânghie, săpun. Fix ce le trebuie.

Întrebarea este, unde îți găsești locul în acest sistem al democrației perfecte, care aduce 1. o

Votezi și câștigi – Amăgirea cu rahat a proștilor cei mulți (Autor: dr. Peter Lengyel)

Scris de dr. Peter Lengyel

Duminică, 02 Noiembrie 2014 21:00 - Ultima actualizare Duminică, 02 Noiembrie 2014 20:56

---

ultra-bunăstare și prea-fericire din ce în ce mai evidentă pentru cei din vârfurile clasei de spoliatori, adică a mafiei politice-preoțești și 2. o tristețe și o degradare din ce în ce mai evidentă a marilor mase de muritori de foame... a celor ajunși plini de datorii? Stai la margine și îi privești... sau îți vezi de treburile tale. Spre exemplu, poți să îți zici părerea. Încă. În marea lor performanță intelectuală, majoritatea nu poate să greșească: astfel a fost votat și Hitler, cu vot german masiv, democratic, fiind deci un produs al acestui sistem atât de intermitent... amăgitor & dezamăgitor. Un bun orator, care știe ce vor să audă marile mase de prostănaci și pământăni, le zice tot ce vor ei: că sunt minunați, că sunt speciali, că el le va rezolva toate problemele :) Iar apoi, urmează implementarea. E lumea lor, a celor Preafericiți & Preapremieri & Preapreședinți... iar tu ești prada lor, ești carnea de tun: te amanetează pe tine și pe ai tăi, te reglementează și te regulează, te taxează de îți taie și aerul, te scot ăștia la produs de nu te vezi până la celelalte alegeri. Peste încă 4-5 ani de tranziție, postcomunism, capitalism pe pâine, restructurare și integrare în piața globală capitalist-democratică... dacă mai supraviețuiești cumva... poate că vei avea și tu nevoie de plasa aceea cu rahat, marmeladă sau altă mită electorală și nici nu va mai conta nimic altceva.

AUTOR: ©

[dr. Peter Lengyel](#)

PS. Sustenabilitate – Votul tău contează?

<http://peterlengyel.wordpress.com/2012/05/18/sustenabilitate-votul-tau-conteaza/>

NOTA: ACEST ARTICOL A FOST SCRIS ACUM DOUA ZILE DAR, DIN CAUZA REGULILOR CAMPANIEI ELECTORALE S-A DECIS PUBLICAREA MATERIALULUI PE SIGHET ONLINE IMEDIAT DUPA TERMINAREA VOTULUI DIN 2.11.2014.